

slag, Udvalgets Flertal har stillet, til Vedtagelse.

Johan Knudsen: Af de Grunde, som er anførte i Udvalgets Mindretalsbetænkning, kan jeg ikke billige Flertallets Ændringsforslag. I og for sig vilde jeg ikke have noget imod, at der gaves de i Banelinien Grindsted—Tistrup interesserede en meget kort Respit til at skaffe den fornødne Kapital, skønt de resultatløst har haft en meget lang Tid dertil. Men jeg tror at vide, at der ikke er nogen som helst Sandsynlighed for, at denne Kapital vil kunne rejses, og jeg frygter for, at Sagen forsumpes, hvis vi vedtager Flertallets Ændringsforslag. Da jeg tillige mener, at det naturligste vilde være, at Banen førtes til Varde, hvorved ogsaa dens Drift vil have meget mere Udsigt til at blive rentabel, maa jeg stemme imod Flertallets Ændringsforslag.

L. Rasmussen: Den ærede Ordfører (Slengerik) udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at han vilde tale ganske kort. Det gjorde han ogsaa, og jeg skal se at følge hans prisværdige Eksempel i saa Henseende. I sin Betænkning — ikke saa meget gennem Ordførers Tale her — har Flertallet meget stærkt fremhævet, at de, der ønsker Tistrup-Linien — saaledes kan jeg vel for Kortheads Skyld kalde den — har ved Jernbaneloven af 1908 faaet en uomtvistelig Ret til at søge Eneretsbevilling paa den indtil 1. April 1925, og det skal jeg ikke bestride. Det er rigtigt, for saa vidt Loven paa dette Punkt bliver uforandret indtil 1. April 1925. Men det er lige saa rigtigt og uomtvisteligt, at saa længe der ikke er søgt eller givet Koncession paa en Bane, kan Rigsdagen til enhver Tid ændre vedkommende Jernbanelov. Det har vi gjort mange Gange, og det har vi gjort saa sent som i denne Vinter for en sjællandsk Jernbanes Vedkommende, nemlig for Linien Køge—Kværkeby, som vi har forandret til en Køge—Ringsted-Linie. Et lignende Forhold foreligger her. Det begrundes altsaa i og for sig ikke en Modstand mod at føre Banen til Varde, saa meget mindre som det i Virkeligheden har været Folketingets Stilling under alle Forhandlinger om denne Sag, at det anser det for rigtigst at føre Banen til Varde. Den ærede Ordfører fremsatte nogle Bebrejdelser overfor det ærede Medlem fra Varde (S. Sørensen), som jeg i og for sig ikke skal komme ind paa, idet det ærede Medlem fra Varde jo selv kan svare paa dem. Den ærede Ordfører sagde, at det ærede Medlem

fra Varde i Fjor skulde have udtalt, at Pengene til Tistrup-Linien ikke skulde kunne skaffes. Jeg synes ikke, der er nogen Anledning til at bebrejde det ærede Medlem denne Udtalelse, thi Pengene er jo hverken skaffet til Veje i de 4 Aar, der i Fjor var forløbne, eller i det Aar, der er hengaaet siden da. For saa vidt staaer det ærede Medlems Ord fuldstændig fast den Dag i Dag og vil fremdeles, efter hvad det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) udtalte, ogsaa vedblive at staa fast i Fremtiden.

Saa kom den ærede Ordfører (Slengerik) ind paa at omtale, at nu var Forholdet et helt andet end i Fjor, og det er noget, vi har hørt tidligere fra den Side. Den ærede Ordfører udtalte, at nu havde der vist sig Interesse for Tistrup-Linien, og nu var der ogsaa tegnet Penge. Tegningen fra Tistrup og fra Grindsted er der jo ingen, der bestrider; den var, saa vidt mig bekendt, ogsaa til Stede i Fjor, men ellers er der intet sket siden i Fjor, hvorved Stillingen er blevet ændret. Den ærede Ordfører sagde, at der var tegnet Garanti, men han sagde ikke, at der ogsaa var skaffet Penge til Veje. Det er to forskellige Ting, thi sandsynligvis vil det, efter hvad der foreligger, blive meget smaat, hvad der skaffes til Veje. Der foreligger ganske vist Tegning fra 46 Beboere i Tistrup og nærmeste Omegn for 34,600 Kr. og fra 28 Beboere i Skovlunde og Omegn, der tilsammen har tegnet sig for 22,400 Kr. Det er altsaa tilsammen 57,000 Kr. Men disse Penge er ikke skaffede til Veje. Der foreligger ikke den fjerneste Garanti eller Sikkerhed for, at disse Penge virkelig kommer til Veje. Paa den ene Liste kan man ikke en Gang se, om det er Gaardmænd eller Husmænd eller Haandværkere eller hvad det er for Folk, der har tegnet Beløbene. Paa den anden Liste kan man ganske vist se det; men for at en saadan Tegning skal betyde noget, maa den i det mindste hvile paa solidarisk Ansvar, eller Pengene maa være kontant indbetalt. Nu blev der ganske vist sagt af en Deputation derovre fra, da den blev spurgt, om der forelaa noget solidarisk Ansvar. Nej, men kan Sagen ikke klares paa den Maade, at Pengene bliver lagt paa Bordet? Men hertil maa bemærkes, at der staaer i selve Indbydelsen til Tegningen, at Tegningen er betinget af, at Kommunerne garanterer for det tegnede. Paa hvilken Maade Yderne vil betale Pengene tilbage, i Rater eller aarlige Afdrag, ved jeg ikke, men at Kommunerne skulde ville tegne Garanti for disse Beløb, det anser jeg for meget tvivlsomt, da Tistrup allerede har garanteret 80,000 Kr. eller 10 pCt.,